

sige, at jeg forventer umiddelbart efter Juleferien at kunne fremsætte Forslag til en ny Købstadkommunallov, udarbejdet af et Udvalg, som repræsenterer den højeste Sagskundskab paa dette Omraade, og i hvilket saavel Købstadforeningen som Indenrigsministeriet har været repræsenteret. Naar det ikke er blevet muligt allerede nu at fremsætte Forslag til Ændringer i Købstadkommunalloven, skyldes dette Uenighed indenfor dette Udvalg og indenfor de forskellige politiske Partier i Købstadforeningen om enkelte Punkter i denne Lov, hvor jeg da maa gaa den Vej enten at lade Bestemmelserne blive staaende, som de hidtil har været gældende, eller selv at foranledige Forslag til Ændringer stillet. Men i det væsentlige er man altsaa blevet enig om Udformningen af et saadant Forslag, og det vil i den nærmeste Fremtid blive fremsat. Ligeledes har jeg paa den Foranledning, der dertil er blevet givet paa et Par af de store landkommunale Organisationers Møder, givet Tilsagn om at foranledige et Forarbejde udført i den nærmeste Fremtid til Revision af Landkommunalloven.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem Hr. Sundbo mig, hvad Meningen er med den Udvalgsbehandling, der nu skal finde Sted. Jeg synes ikke, det ærede Medlem kan rette dette Spørgsmaal til mig. Det maa det ærede Medlem rette ved det første Udvalgs-møde, hvis han føler Trang til det, til sine Kolleger i Udvalget. Men jeg skulde efter den Modtagelse, Forslaget har faaet her, antage, at Meningen med Udvalgsbehandlingen er den, at man fra alle Sider vil bestrebe sig for at naa til, at dette Forslag kan blive Lov inden Udløbet af indeværende Rigsdagssamling, og til dette Arbejde vil jeg tilsige min Medvirken i det Omfang, hvori den af Udvalget maatte blive ønsket.

Naar saa det ærede Medlem spurgte mig, om han kunde forvente at faa sit Forslag til en kommunal Valglov reelt behandlet, ja, saa tvivler jeg ikke derom. Jeg tvivler ikke om, at paa alle de Punkter, hvor det ærede Medlem har stillet Forslag, som overhovedet har nogen Bund i Virkeligheden, kan han vente at faa disse Forslag behandlet jævnsides med Forslagene, som stilles i Regeringsforslaget til Lov om kommunale Valg. Og hvor det ærede Medlems Forslag har helt andet Ærinde, dér tvivler jeg ikke om, at de som sædvanlig vil blive behandlet efter Fortjeneste.

Pinholt: Efter at Indenrigsministeren har udtalt sig saa udførligt om en Række af de Spørgsmaal, hvorom ogsaa jeg er

uenig med andre Ordførere, kan jeg fatte mig meget kort. Det ærede Medlem Hr. Sundbo udtalte overfor en Bemærkning af mig om, at der i dette Lovforslag ikke var egentlig politiske Principspørgsmaal, at her var jo dog tilbage de evigtvarende principielle Spørgsmaal om Alder, Ophold, Skat o. s. v. Jeg ved nu ikke, om disse principielle Spørgsmaal er evigtvarende. For Alderens Vedkommende ved vi jo, at da Enevold Sørensen som Indenrigsminister den 11. November 1903 forelagde sit Forslag til en kommunal Valglov, var deri 25 Aars Alderen optaget, og Socialdemokraterne stillede ikke noget Ændringsforslag til denne Aldersbestemmelse. De stillede kun et eneste Ændringsforslag til Valgrets-betingelserne, nemlig at Tyende skulde have Valgret, en Bestemmelse, som jo i øvrigt senere er ophøjet til Lov. Med Hensyn til Opholdsbestemmelsen udtalte det ærede Medlem, at den gik særlig ud over de fattige. Det anser jeg mere for en agitatorisk Taleform end for en Realitet. Jeg tror, man kan sige, at det gaar ud over de yngre; saa snart Folk har naaet en lidt højere Alder, gaar det ikke ud over dem, enten de er fattige eller rige. Det er de noget yngre, som maaske maa flytte en eller anden Gang, inden de faar fast Bo, det gaar ud over, og det maa formodentlig være akkurat lige for alle Parter, enten de er fattige eller rige.

Det ærede Medlem undrede sig over, at man fra Venstres Side ikke kunde gaa med til, at Valgretsaldere blev sat til 21 Aar. Det ærede Medlem sagde, at Venstre maatte vel ingen Ungdom have, ellers maatte denne Ungdom dog kræve, at Valgretsaldere skulde blive 21 Aar. Jeg vil deroverfor sige, at Venstre er vel næsten det eneste politiske Parti, som har en Ungdom, der slutter sig om det. Og det er ikke saaledes, at Venstre lukker de unge inde, saa at de ikke kan faa Lov til at høre Ordførere for andre politiske Partier. Tværtimod, det er det eneste Parti, hvis Ungdom indbyder ogsaa Ordførere fra andre Partier til at komme til dens Møder, og Venstres Ungdom har tidt og ofte haft Lejlighed til at høre Socialdemokrater tale om 21 Aars Valgretsaldere. Men naar Venstres Ungdom ikke kræver denne Alder som Norm for Valgretten, er det, fordi man meget vel forstaar i den modne og gode Ungdom, at man paa det Tidspunkt i Almindelighed endnu er paa det Stadium, at man skal uddanne sig, og at man endnu ikke har faaet Lejlighed til at faa et Overblik over kommunale Forhold saa lidt som over de Forhold, som Rigsdagen beskæftiger sig